

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 18. De ira.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius.

rum illud malum esse oportet, pro quo Medicus charitate plenissimus tam crudele præscribit remedium. Ah! Domine, immunem me redde tam molesto remedio. Tu solus medicinam superbiæ meæ afferre potes. Quantumvis violenta sint remedia: modò à te me non separent; lubentissimè ijs me submitto; imò dulcia mihi erunt, si tanto me malo reddant immunem.

Candidè ac sincerè agnoscas superbiæ, quâ laboras, radicem. Inquire, quinam effectus sint periculosiores, & statue adhibere media efficacissima, ad cursum ejus inhibendum.

Odibilis coram DEO & hominibus superbia. *Eccli. Io. v. 7.*

Erubescat homo, esse superbus, propter quem humilis factus est DEUS. *Aug.*

DIES XVIII.

De Ira.

I.

Matth. 5. v. 22. OMNIS, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio DEI, & hominum. Ratio, & fides

hanc animi motionem æqualiter damnant. Rationis compotes & Christiani esse cessamus, ut primùm iræ impetu esserimur.

1. Cessamus esse rationis compotes: Aliæ

ui-

quidē animi affectiones rationem turbant, & debilitant, sed ista, ubi paulò violentior est, ejus usum penitus aufert. Ira, quæ mox evanescit, brevis stultitia est: Sed ira in veterata stultitia constans. *Ira, inquit Spiritus sanctus, insinu stulti requiescit, velut in centro suo.* Sapientissimi quique tales esse cessant, ubi iræ motibus abripi se patiuntur. Homo domi suæ irâ excandescens bestiae feroci, quàm homini similior est. Est, inquit sapiens, *ergastulo elapsus leo,* qui omnia terrore, & confusione replet, omnes terrefacit & in fugam vertit. Est mare furiosum, quod nullo aggere coerceri potest: nec alios limites habet, præter limites potestatis, & commotionis suæ. Quot sunt motus, verba, & actiones, tot etiam peccata admittit.

II. Nihil melius prodit, quàm rationi dissona sit hæc animi motio, quàm, quòd homo irâ succensus ritè se agere sibi semper persuadeat. Ira semper justa esse videtur ei, qui eâ se abripi sinit; cum tamen nullus animi motus iniquior sit. Injusta est in suo principio; cum sæpe res nihili, vox unica, unica imaginatio hominem extra se rapiat. Injusta est in sua agendi ratione. *anne malum bene sanatur majori malo? anne defectus levis, & sæpe imaginarius*

D 3

bene

Nemini irascenti videtur ira sua injusta. Aug.

Januarius.

bene corrigitur per defectum verissimum, & gravissimum? estne malum illud, quod vindicare volumus, par illi, quod nobis ipsis infligimus, dum illud ulcisci nitimur? Amittimus enim rationis usum, pacem, charitatem, & gratiam. ane is, quem inimicum tuum reputas, tantum tibi malum inferre unquam potest? Quam injusta ira est in suis effectibus? quæ peccata non procreat? quantam non parit confusionem, dum nullam servat proportionis normam, pœnam inter, & delictum, quod punire intendit, si tamen delictum fuit. Amaniratus omnes Judæos funditus extirpare conatur, quod Mardochæus officio eum venerandi defuerit. Saul omnes Sacerdotes interfici jubet, quod unus eorum aliquod panis Davidi porrexerit? quæ proportio?

III. Ira severius adhuc in judicio DEI, quam hominum damnatur: *reus erit judicio.* Injuria ex iræ motu prolata, ipsius Christi judicio non nisi igne æterno puniri satis potest: *REUS erit gehennæ ignis.* Quam grave erit peccatum, cui DEUS adeo bonus, DEUS Servator tam horrendam imponit pœnam? Ipsa ejus benignitas & Zelus, quo in mansuetudinem fertur, eum adigit, ut tam severè in iram animadvertat. *Homino Servatoris sui mansuetudinem non exspectet,*

Matth. 5.
v. 22.

spectet, nisi ea erga fratrem quoque suum
utatur. Qua ratione, inquit sapiens, aver- *Eccli. 28. v.*
sionem, & odium fovere erga proximum *3. Eccl.*
tuum potes, cum iram DEI placare conaris?
Hoc sanè non est medium, DEUM sibi red-
dendi propitium; qui veniam ab eo petere
& sperare audes, dum eam fratri tuo
negas?

*Statue fortiter te impendere superandæ huic
animi commotioni, quæ tam molestos habet esse-
ctus, si sentias eam tibi dominari: permissum tibi
non est irasci, nisi tibi met ipsi, & peccato.*

Homo homini reservat iram, & à DEO
quærit medelam. *Eccli 28. 3.*

Irasci hominis est; & iram non perficere
Christiani. *Hieron.*

DIES XIX.

De Invidia.

I.

INvidia est dolor de prosperitate alterius;
superbiæ effectus, & charitatis ruina.
Quanta stultitia, ex alterius felicitate sibi
met ipsi infelicitatem machinari? hoc est
bonum in malum, & optimos cibos in ve-
nenum convertere. Dum de aliorum
bonis, & virtutibus gaudeo, earundem